

Sygn. akt VU 6177/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie sprawy z wniosku E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 4 sierpnia 2014 r. sygn.(...)

1. **oddala odwołanie,**

2. **wniosek E. S. o umorzenie nienależnie pobranego świadczenia rentowego w kwocie 1.832,04 zł (jeden tysiąc osiemset trzydzieści dwa złote cztery grosze) przekazuje do rozpoznania organowi rentowemu.**

Sygn. akt V U 6177/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 4 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie nadesłanego zaświadczenia o uzyskanym przychodzie w 2013 roku dokonał miesięcznego rozliczenia renty rodzinnej E. S. w związku z przychodem osiągniętym w poszczególnych miesiącach w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 30 września 2013 roku. Osiągnięty przez wnioskodawczynię w tym okresie przychód uzasadniał zmniejszenie renty o kwotę 466,78 złotych w miesiącach od marca do maja 2013 roku oraz o kwotę 431,70 złotych w miesiącu wrześniu 2013 roku, czyli łącznie o kwotę 1832,04 złote. Wobec powyższego organ rentowy ustalił, że E. S. jest zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia w kwocie 1832,04 złote.

W odwołaniu od decyzji złożonym w dniu 29 sierpnia 2014 roku wnioskodawczyni wniosła o umorzenie nienależnie pobranego świadczenia w wysokości 1832,04 zł. przez zaliczenie na jego poczet kwot należnej jej renty rodzinnej za okres od października 2013r. do stycznia 2014r., której organ rentowy, jej zdaniem, bezpodstawnie odmówił wypłaty.

W uzasadnieniu wyjaśniła, iż decyzją z lutego 2014 roku organ rentowy odmówił jej przedłużenia prawa do renty rodzinnej do ukończenia ostatniego roku studiów z uwagi na to, że przebywała wówczas na urlopie dziekańskim. Tymczasem w tym okresie studiowała na dwóch kierunkach studiów i tylko na jednym kierunku wzięła urlop dziekański, a drugi cały czas kontynuowała. Zdaniem wnioskodawczyni z uwagi na fakt kontynuowania nauki na drugim kierunku studiów renta rodzinna powinna jej przysługiwać do ukończenia 26 roku życia, czyli do dnia 28

stycznia 2014r., a organ rentowy ostatnią rentę wypłacił jej w dniu 30 września 2013r., a zatem winien wypłacić na jej rzecz zaległą rentę rodzinną za okres od października 2013r. do 28 stycznia 2014r. Wnioskodawczyni podniosła, że z uwagi na problemy zdrowotne związane z ciążą nie odwołała się od decyzji ZUS z lutego 2014r. i nie złożyła do organu rentowego zaświadczenia o dalszym kontynuowaniu studiów na drugim kierunku.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że wnioskodawczyni nie kwestionuje zwrotu świadczenia i wyliczonej kwoty nienależnie pobranej renty rodzinnej tylko wnosi o jej umorzenie.

Organ rentowy wyjaśnił jednocześnie, że zawarty w odwołaniu od decyzji z dnia 4 sierpnia 2014r. wniosek E. S. o przedłużenie prawa do renty rodzinnej do 28 stycznia 2014r. został skierowany do merytorycznego rozpoznania i nową decyzją z dnia 12 września 2014 roku organ rentowy ponownie odmówił jej prawa do renty rodzinnej.

Natomiast pismem z dnia 12 września 2014r. poinformowano wnioskodawczynię, że wniosek o umorzenie nienależnie pobranych świadczeń będzie rozpatrzony po zakończeniu postępowania odwoławczego w przedmiotowej sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

E. S. urodzona (...), uprawniona była do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 10 kwietnia 1996 roku ojcu H. O. od 10 kwietnia 1996 roku do 30 września 2013r.

W decyzji o przyznaniu renty rodzinnej z dnia 5 czerwca 1996 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT. zawarł pouczenie, że osoba uprawniona do renty rodzinnej zobowiązana jest powiadomić organ rentowy o okolicznościach powodujących zawieszenie prawa do renty, a mianowicie o zaprzestaniu uczęszczania do szkoły przez osobę powyżej 16 lat, a także o korzystaniu z urlopu dziekańskiego, a jeżeli taka osoba uczy się nadal w szkole-uczelni, zobowiązana jest do nadesłania zaświadczenia z ww. szkoły-uczelni z podaniem terminu programowego jej ukończenia.

Również w decyzji z dnia 22 stycznia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.. pouczył wnioskodawczynię, że osoba pobierająca rentę rodzinną, po ukończeniu 16 lat zobowiązana jest powiadomić o zaprzestaniu uczęszczania do szkoły, a jeżeli uczy się nadal w szkole-uczelni, zobowiązana jest do nadesłania zaświadczenia z ww. szkoły-uczelni z podaniem terminu programowego jej ukończenia.

Wnioskodawczyni została także pouczona o przesłankach zawieszenia świadczenia rentowego oraz jego zmniejszenia w razie osiągnięcia przychodu z tytułu zatrudnienia, służby lub innej pracy zarobkowej albo prowadzenia działalności pozarolniczej oraz o konieczności powiadomienia organu rentowego o osiągnięciu przychodu i jego wysokości – w terminie do końca lutego następnego roku – oraz o kwocie przychodu osiągniętego łącznie w roku kalendarzowym i w poszczególnych miesiącach.

(dowód: wniosek o rentę k. 1-2 akt ZUS, decyzja z dnia 5.06.1996r. k. 45 akt ZUS, decyzja z dnia 22 stycznia 2013 roku k. 148 akt ZUS)

W dniu 20 listopada 2013 roku E. S. wniosła o przedłużenie prawa do renty rodzinnej do czasu ukończenia ostatniego roku studiów na Uniwersytecie (...) Wydziale E.-Socjalnym w Ł. i wypłaty renty rodzinnej za dwa zaległe miesiące tj. październik i listopada 2013r. Do wniosku załączyła zaświadczenie z (...) z dnia 29 października 2013r. potwierdzające, że jest na trzecim semestrze studiów stacjonarnych 2-go stopnia (magisterskie ekonomiczne), które trwają cztery semestry i że planowany termin ukończenia studiów przypada na 31 marca 2014r.

(dowód: wniosek k. 149 akt ZUS, zaświadczenie z dnia 29.10.2013r. – k. 150 akt ZUS))

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w toku postępowania wyjaśniającego ustalił na podstawie zaświadczenia (...) z 7 stycznia 2014r., że wnioskodawczyni do końca roku akademickiego 2013/2014 przebywa na urlopie dziekańskim, a planowany termin ukończenia studiów to 31 październik 2015r.

(dowód: pismo k. 151 - akt ZUS, zaświadczenie z dnia 7 stycznia 2014r. - k. 152 akt ZUS)

Decyzją z dnia 25 lutego 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT. odmówił E. S. prawa do renty rodzinnej na podstawie art. 68 ust 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Organ rentowy podniósł, że renta rodzinna była wypłacana wnioskodawczyni po ukończeniu 25 lat tj. aż do 30 września 2013 roku, gdyż w tej dacie miała ukończyć ostatni rok studiów. Obecnie brak podstaw do dalszego przedłużenia prawa do renty rodzinnej, gdyż z nadesłanego przez (...) w Ł. zaświadczenia z dnia 7 stycznia 2014 wynika, że w roku akademickim 2013/2014 przebywa ona na urlopie dziekańskim, a planowany termin zakończenia nauki przypada na 31 października 2015 roku.

(dowód: decyzja z dnia 25 lutego 2014r. k. 155 akt ZUS)

Wnioskodawczyni nie odwołała się od decyzji z dnia 25 lutego 2014r. (okoliczność bezsporna).

Pismem z dnia 10 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przypomniał wnioskodawczyni o obowiązku informowania ZUS o osiągnięciu przychodu i jego wysokości do końca lutego następnego roku i z uwagi na brak w/w informacji, wezwał ją do złożenia w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia zaświadczenia wystawionego przez płatnika składek o wysokości przychodów podlegających rozliczeniu uzyskanych w 2013r.

(dowód: zawiadomienie z dnia 10 kwietnia 2014r. – k. 156 akt ZUS)

W maju 2014r. wnioskodawczyni przedłożyła w ZUS zaświadczenia o wysokości osiągniętego przychodu w roku 2013r.

Z zaświadczenia wystawionego przez (...) Spółkę z o.o. z Ł. z dnia 12 maja 2014r. wynika, że w okresie od dnia 11 marca 2013 roku do 30 września 2013 roku E. S. była zatrudniona w w/w firmie na podstawie umowy o pracę tymczasową uzyskując następujące przychody:

- w marcu 2013 roku w wysokości 1522,50 zł.
- w kwietniu 2013 roku – 2030,00 zł.
- w maju 2013 roku – 2131,50 zł.
- w czerwcu 2013 roku – 2030,00 zł.
- w lipcu 2013 roku – 2334,50 zł.
- w sierpniu 2013 roku – 2077,35 zł.
- we wrześniu 2013 roku 2960,50 zł.

(dowód: zaświadczenie k. 157 akt ZUS)

Z zaświadczenia wystawionego przez R. M. w dniu 14 maja 2014r. wynika, że wnioskodawczyni była zatrudniona w firmie (...) od 10 kwietnia 2012 roku do 30 kwietnia 2013 roku i z tego tytułu w 2013 roku osiągnęła przychód brutto w wysokości 11.350,00 zł.

(dowód: zaświadczenie k. 160 akt ZUS)

Z zaświadczenia wystawionego przez (...) Spółkę z o.o. w W. w wynika, że wnioskodawczyni z tytułu zatrudnienia w w/w firmie osiągnęła przychód w wysokości :

- w październiku 2013 roku 2163,30 zł.

- w listopadzie 2309,50 zł i grudniu 2468,02 zł.

(dowód: zaświadczenie k. 158 akt ZUS)

Organ rentowy na podstawie nadesłanych zaświadczeń ustalił, że wnioskodawczyni w 2013r. osiągnęła w poszczególnych miesiącach następujące przychody:

- styczeń – 2270zł.

- luty 2270zł.

- marzec – 3792zł.

- kwiecień- 4300zł.

- maj 4401,50zł.

- czerwiec – 2030zł.

- lipiec – 2334,50zł.

- sierpień – 2077,35zł.

- wrzesień – 2960,50zł.

Po dokonaniu miesięcznego rozliczenia świadczenia rentowego w związku z przychodem osiągniętym w poszczególnych miesiącach w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 30 września 2013 roku organ rentowy stwierdził, że osiągnięty przychód uzasadniał zmniejszenie renty o kwotę 466,78 złotych w miesiącu marcu, kwietniu i maju 2013 roku oraz o kwotę 431,70 złotych w miesiącu wrześniu 2013 roku, czyli łącznie o kwotę 1832,04 złote.

(dowód: decyzja z dnia 4.08.2014r. k. 163 akt ZUS)

Wnioskodawczyni w sierpniu 2014r. złożyła organowi rentowemu zaświadczenie z dnia 19 marca 2014r. wystawione przez (...) Wydział Nauk Geograficznych, z którego wynika, że wnioskodawczyni jest na drugim (ostatnim) roku studiów niestacjonarnych 2-go stopnia (kierunek gospodarka przestrzenna), a planowany termin ukończenia studiów przypada na 17 marca 2014r.

(dowód: zaświadczenie z dnia 19 marca 2014r. – k. 170 akt ZUS)

W rozpoznaniu zawartego w odwołaniu od zaskarżonej decyzji wniosku o przedłużenie E. S. prawa do renty rodzinnej, organ rentowy wydał w dniu 12 września 2014 roku nową decyzję, którą ponownie odmówił wnioskodawczyni prawa do renty rodzinnej. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawczyni ukończyła 25 lat będąc na przedostatnim roku studiów na kierunku gospodarka przestrzenna, a zatem brak podstaw do wypłaty renty rodzinnej od 1 października 2013r. w myśl art. 68 ustęp 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Jednocześnie pismem z dnia 12 września 2014r. poinformował wnioskodawczynię, że wniosek zawarty w odwołaniu o umorzenie nienależnie pobranych świadczeń będzie rozpatrzony po zakończeniu postępowania odwoławczego.

(dowód: odwołanie k. 167-169, informacja k. 171, decyzja z dnia 12.09.2014r. k. 172 akt ZUS)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie ma uzasadnionych podstaw prawnych.

Wydając zaskarżoną decyzję dotyczącą zwrotu nienależnie pobranego świadczenia organ rentowy powołał się na przepis art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227).

Stosownie do treści art. 138 ustęp 2 pkt 1 ustawy świadczeniem nienależnie pobranym jest świadczenie wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania.

Żądanie zwrotu nienależnego świadczenia z ubezpieczenia społecznego uzasadnione jest tylko wobec osoby, która otrzymała świadczenie bez podstawy prawnej, i tylko wówczas, gdy miała świadomość, że wypłacone świadczenie jej się nie należy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2001 r., II UKN 338/00, OSNP 2003 nr 3, poz. 71). W treści obowiązujących przepisów wyraźnie został wyeksponowany czynnik świadomości pobrania świadczenia nienależnego, przy czym o jej istnieniu przesądza dokonanie pouczenia o okolicznościach ustania prawa do świadczeń albo wstrzymania ich wypłaty. Pouczenie powinno wyraźnie, konkretnie i wyczerpująco wskazywać okoliczności mające wpływ na pobieranie świadczeń oraz jasno wskazywać okoliczności powodujące pobranie nienależnego świadczenia w sposób zrozumiały dla osoby, do której jest skierowane. Pouczenie nie może być abstrakcyjne, niekonkretne, a w szczególności nie może odnosić się do wszystkich hipotetycznych okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2007 r., I UK 90/07, OSNP 2008 nr 19-20, poz. 301, z dnia 17 listopada 1995 r., II URN 46/95, OSNAPiUS 1996 nr 12, poz. 174, z dnia 17 lutego 2005 r., II UK 440/03, OSNP 2005 nr 18, poz. 291, z dnia 9 lutego 2005 r., III UK 181/04, OSNP 2005 nr 17, poz. 275).

W przedmiotowej sprawie nienależnie pobrane przez wnioskodawczynię E. S. świadczenie rentowe wynika z rozliczenia przychodu jaki skarżąca osiągnęła w okresie od 1 stycznia do 30 września 2013r.

Wnioskodawczyni w decyzji z dnia 22 stycznia 2013r. (pkt VI pouczenia) była pouczona o przesłankach zawieszenia świadczenia rentowego oraz jego zmniejszenia w razie osiągnięcia przychodu z tytułu zatrudnienia, służby lub innej pracy zarobkowej albo prowadzenia działalności pozarolniczej. W pkt VII pouczenia organ rentowy zobowiązał do powiadomienia o osiągnięciu przychodu i jego wysokości – w terminie do końca lutego następnego roku – oraz o kwocie przychodu osiągniętego łącznie w roku kalendarzowym i w poszczególnych miesiącach. Wnioskodawczyni nie wywiązała się z tego obowiązku w ustawowym terminie. Zaświadczenia o wysokości osiągniętych przychodów w 2013r. złożyła po wezwaniu ZUS w czerwcu 2014r.

Pouczenie zawarte w pkt VI decyzji z dnia 22 stycznia 2013r. jest powtórzeniem treści art. 104 ustawy. I tak, stosownie do treści art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 , poz. 1440 ze zm.) prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu, na zasadach określonych w ust. 3-8 oraz w art. 105, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6.

Stosownie zaś do treści art. 104 ust. 7 powołanej ustawy prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy oraz renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba, ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

W myśl zaś ust. 8 w razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130% tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązująca w dniu 31 grudnia 1998 r. w wysokości:

1)24% kwoty bazowej obowiązującej przy ostatniej waloryzacji w 1998 r. - dla emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy;

2)18% kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy;

3)20,4% kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba.

Ze złożonych przez wnioskodawczynię zaświadczeń o przychodach osiągniętych w 2013r. (k. 157, 160 akt ZUS) wynika, jak prawidłowo ustalił organ rentowy, iż skarżąca w miesiącu marcu, kwietniu, maju i wrześniu 2013 roku osiągnęła przychód w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130% tej kwoty. I tak, przychód osiągnięty w miesiącach od marca do maja 2013 roku uzasadniał zmniejszenie renty o kwotę 466,78 złotych w każdym z tych miesięcy, a w miesiącu wrześniu 2013 roku o kwotę 431,70 złotych, czyli łącznie o kwotę 1832,04 złote. Kwoty te zostały prawidłowo ustalone przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji na łączną kwotę 1832, 04zł. Skarżąca nie kwestionowała zresztą ustalonych przez organ rentowy kwot o jakie powinno być zmniejszone jej świadczenie rentowe za w/w miesiące.

Ponieważ wnioskodawczyni była pouczona co do zasad zawieszania oraz zmniejszania świadczeń (w tym rent rodzinnych) oraz o obowiązku informowania organu rentowego o wszelkich okolicznościach mających wpływ na prawo lub wysokość świadczeń, a pomimo to nie wywiązała się z nałożonych na nią obowiązków i pobrała świadczenie w wysokości jej nienależnej, świadczenie to obowiązana jest zwrócić na podstawie art. 138 ustęp 2 pkt ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgłoszony przez wnioskodawczynię w odwołaniu wniosek o zaliczenie na poczet nienależnie pobranego świadczenia w wysokości 1832,04zł., kwoty niewypłaconej jej przez organ rentowy renty rodzinnej za okres od 1 października 2013r. do dnia 28 stycznia 2014r. nie może odnieść zamierzonego skutku.

Jak wynika z lektury akt wnioskodawczyni była uprawniona do renty rodzinnej jedynie do dnia 30 września 2013r. (decyzja z dnia 22 stycznia 2013r. – k. 148 akt ZUS). Wniosek ubezpieczonej o przedłużenie prawa do renty rodzinnej został przez organ rentowy załatwiony odmownie po raz pierwszy decyzją z dnia 25 lutego 2014r. Od decyzji tej wnioskodawczyni się nie odwołała, a zatem ma ona walor ostateczny. Również powtórzony w niniejszym odwołaniu wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej za dalszy okres od 1 października 2013r. do dnia 28 stycznia 2014r. został przez organ rentowy rozpoznany odmownie kolejną decyzją z dnia 12 września 2014r. (k. 172 akt ZUS). Od tej decyzji wnioskodawczyni służy odwołanie na zasadach ogólnych. Należy przypomnieć, że zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹ i art. 477¹⁴ k.p.c.) i tylko w tym zakresie podlega ona kontroli sądu zarówno pod względem jej formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności. Tylko zatem w odwołaniu od decyzji z dnia 12 września 2014r. ubezpieczona może podnosić bezzasadność odmowy przyznania jej renty rodzinnej za okres od 1 października 2013r. do dnia 28 stycznia 2014r. Nie może natomiast takich zarzutów odnosić do zaskarżonej decyzji z dnia 4 sierpnia 2014r. Decyzja ta dotyczy bowiem li tylko pobranych przez skarżącą świadczeń rentowych za okres od stycznia do września 2013r. Nie rozstrzyga natomiast w ogóle o rencie rodzinnej za okres od 1 października 2013r. do dnia 28 stycznia 2014r. Skoro przedmiotem zaskarżonej decyzji z dnia 4 sierpnia 2014r. nie jest świadczenie rentowe za okres od 1 października 2013r. do dnia 28 stycznia 2014r. , to Sąd w ramach kontroli nad tą decyzją nie może badać czy ubezpieczonej przysługuje takie świadczenie, a tym bardziej dokonywać jego zaliczenia na poczet nienależnie pobranego świadczenia w miesiącach od marca do maja 2013r. i w miesiącu wrześniu 2013r. Wykracza to bowiem poza ramy zaskarżonej decyzji i jako takie jest niedopuszczalne. W przedmiotowej sprawie Sąd mógł li tylko zbadać i zbadał, czy przychód osiągnięty przez wnioskodawczynię w 2013 roku uzasadniał zmniejszenie pobranej przez nią renty rodzinnej, a jeżeli tak to w jakiej wysokości. Tylko w takim zakresie zaskarżona decyzja podlega kontroli sądu pod względem jej formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności.

Mając zatem na uwadze, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczyni od decyzji z dnia 4 sierpnia 2014 roku.

Natomiast nowe, nie rozpoznane dotychczas żądanie wnioskodawczyni o umorzenie nienależnie pobranego świadczenie rentowego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁰§ 2 k.p.c. przekazał do rozpoznania organowi rentowemu. W zaskarżonej decyzji organ rentowy nie rozstrzygał o kwestii ewentualnego umorzenia tej należności, a jak to już wskazano, granice odwołania określa zaskarżona decyzja. Brak rozstrzygnięcia w zaskarżonej decyzji o tej kwestii, wyklucza dopuszczalność rozstrzygnięcia o niej przez Sąd w ramach odwołania.